

det er nødvendigt under alvorligere Forhold at have en Mand med militær Uddannelse, som har Forstand paa, hvad der foregaar.

Fordelen ved denne Lov er det, at man kommer ud over den Tilstand, der nu har været i henved 20 Aar siden 1880, samt faar et forøget Personale. De faste Embedsmænds Tal forøges jo med 15 og Underofficerernes med 9. Derfra maa ganske vist drages de 5 Reservereintendanten, der nu skulle holdes mindre; men de ere jo ikke faste Embedsmænd. Jeg tror, det er aldeles nødvendigt for Heren, at Forplejningskorpsen ordnes paa en saadan Maade, at alle Poster besættes paa fornuftig Maade. For saa vidt er jeg meget tilfreds med Forslaget. Jeg skal derfor tilraade det høje Ting at lade Lovforslaget gaa videre. Det er en Forbedring fra den nu bestaaende Tilstand, selv om jeg ikke tror, det er nogen ideal Ordning. Jeg frygter lige som den højtærede Minister for, at hvis man begynder at pille ved de enkelte Bestemmelser, ved man ikke, hvor man ender, og saa kommer man efter al Sandsynlighed ikke i denne Samling til en Overenskomst med Folketinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Egtestabs Indgaaelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

S. Jensen: Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag; thi efter min Erfaring tror jeg, at der er Trang dertil. Der er i mange Kredse en gammel og dybtfølt Trang til at komme over til det saakaldte borgerlige Egtestab. Det er historisk, at der lige siden 1851 i vide Kredse har ytret sig en Trang til at komme bort fra den bestaaende Ordning, og under den Forespørgsel, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i sin Tid rettede til den højtærede Kirkeminister, fremgik det, at der særlig i Kjøbenhavn er Trang til det borgerlige Egtestab. Han oplyste, at der i

1895 blev indgaaet 225 Egtestaber for den borgerlige Dyrighed, altsaa $\frac{1}{10}$ af alle Egtestaber i det Aar. Det er mig ogsaa bekendt, at mange Præster sømme sig ved den foreliggende Ordning, naar de skulle vie fraklittede. Mange Præster søle sig besværede paa Samvittighedens Vegne derved, uden at de dog kunne blive fri derfor, naar det bestemt forlanges. De kunne gøre det efter et andet Ritual, men de kunne ikke nægte det. Og saa mange Vægfolk ønske at undgaa den kirkelige Vielse og komme over til den borgerlige snarest mulig. Det er særlig de kirkelig-interesserede Folk, der have stillet et saadant Forlangende.

Jeg agter ikke her at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Det forbauser mig nemlig, at man ikke fra Flertallets Side har forlangt Ordet, hvilket jo tyder paa, at man ikke vil have Forslaget fremmet. Saa Fald agter jeg ikke at komme ind paa Enkeltheder. Det kan mulig ske senere, men indtil jeg ser, hvad Meningen er, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa Forslagets Enkeltheder, men blot tillade mig at anbefale Forslaget til videre Forhandling. Der kan være Enkeltheder i Forslaget, som heller ikke jeg billiger; men jeg tror, at Grundtanken deri er rigtig, og at der er Trang dertil, og derfor vil jeg anbefale Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenfleth): Det vil sikkert være ærede Medlemmer bekendt, at jeg i det andet Ting, hvor dette Forslag er fremkommet som et privat Lovforslag, bestemt modsatte mig dets videre Fremme, fordi jeg paa ingen Maade kunde gaa ind paa Tanken om Indførelse af borgerligt Egtestab. Det vil ogsaa være bekendt, at dette Spørgsmaal allerede i Fjor kom frem i Lovforslags Form, saaledes at der var foreslaet Indførelse af fakultativt borgerligt Egtestab med fuld Frihed for Præsterne til at nægte at indvie et Egtestab kirkeligt. Og saa denne Form maatte jeg den Gang modsætte mig, ikke fordi jeg miskendte, at Motiverne til dette Forslags Fremsettelse kunde være fuldt kirkelige, kunde være det, at man vilde værne netop om det kirkelige, og som det blev udtaalt, skete det for at imødekomme de kirkelige Frihedsstrab, som allerede for mange Aar siden vare fremsatte fra kirkelig interesserede Kredse. Det blev tillige den Gang udtaalt, at den Vej, man helst vilde gaa i denne Sag, var at gennemføre tvungent borgerligt Egtestab, men at man mente, at den Vej var mindre fremkommelig nu, og at man derfor vilde gaa til det saakaldte mindre